

Den ærede Ordfører gif ud fra, at der jævnlig var Grund til at klage over Selskabets Besørgelse af denne Dampstibsforbindelse. Det tror jeg ikke er Tilfældet. Der foreligger ikke noget herom for Indenrigsministeriet, og navnlig skal jeg nævne, at i Løbet af de sidste Aar er der ikke kommet nogen Klage til det fra nogen Afsender her i Landet. For et Aars Tid siden var der Anledning til at tage Spørgsmaalet om, hvorvidt Selskabet besørgede Forbindelsen forsvarligt, under Overvejelse, og man gif saa den Vej, at man paalagde Statskonsulenten ovre i London at indhente Oplysninger fra Modtagerne i London om, hvorledes deres Mening var om Dampstibsforbindelsen. Han undersøgte Forholdet baade for Flæst, Smør og Væg hos de forskellige Modtagere der ovre og afgav en Indberetning derom, idet han sammenfattede Resultatet i den Udtalelse, at Godsforførselsad Ruten Esbjerg—Barkston—Londen besørgedes udmærket, og at man ingen Anledning fandt til Klage, ligesom man ansaa en enkelt Forsinkelse paa en lang Søtur for undgaaelig. Dette sidste, at en enkelt Forsinkelse paa en lang Søtur er undgaaelig, er jo aldeles utvivlsomt. Det staar ikke i menneskelig Magt at forhindre, at et Skib bliver opholdt paa Grund af Uvej og høj Sø, og det er ogsaa sket nogle Gange, og navnlig er det sket to Gange i Løbet af det sidste Aar, tror jeg nok, hvor det ledede til, at Forsendelsen ikke kom rettidigt ind til London. Det var den 28de November og den 5te December, forrige Aar. Denne Forsendelse fremkaldte en Klage fra en Kommissioner ovre i London, indsendt ikke direkte til Ministeriet, men til det af Landhusholdningssekskabet i Kjøbenhavns Amt nedsatte Udvalg, og Sagen er derefter bleven undersøgt. Klagen var navnlig motiveret ved, at Selskabet skulde have opholdt Skibene her, saaledes at de i Esbjerg ikke vare komne af Sted i rette Tid. Det viste sig, at dette for saa vidt var Tilfældet, som Forsinkelsen for hvert af Skibene hver Gang var to Timer; men Grunden dertil var den ene Gang Taage, den anden Gang for ringe Vandstand i Esbjerg Havn. Smid- lertid var dette Ophold af to Timer lige- gyldigt; det, som i Virkeligheden standede Skibene begge Gange, var meget stærkt Storm i Forbindelse med urolig Sø, en af disse Storme, som vi forrige Efteraar havde saa mange af. Selskabet har ikke gjort sig skyldig i nogen som helst Forsømmelse, og der kunde ikke paalægges det noget Ansvar. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at klage over Besørgelsen af Forbindelsen, ikke heller

over de Skibe, med hvilke Forbindelsen ud- føres, og navnlig ikke over „Fano“ — det er netop derom, Udtalelserne dreje sig. Det er oplyst, at Skibene bruge i Gennemsnit 33 Timer om at gaa fra Esbjerg til Barkston. Det hurtigste af Skibene bruger 31 Timer, og det langsomste, som ganske vist er „Fano“, 36 Timer. Der er altsaa 5 Timers For- skel, men det er at forstaa saaledes, at de hurtigste Skibe, „Koldinghus“ og „Botnia“, alene besørges Sommerfarten og følgelig sejle under de gunstigste Vilkår. Derved komme de saa højt op, naar der er Spørgsmaal om, hvilken Tid der bruges til Overfarten, medens „Fano“ har Vintertur. Den For- skel af 5 Timer, der fremkommer i Gennem- snitshurtigheden, er i Virkeligheden saa ringe, naar der tages Hensyn til de forskellige Vilkår, under hvilke Skibene sejle, at den er endogaa forbausende ringe, og at der ikke er nogen Grund til at klage over det nævnte Skib.

Buff: Efter de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Kjøben- havns 4de Valgfreds (Scharling) angaaende Vindringsforslag under Nr. 5, skal jeg til- lade mig nogle Bemærkninger. Men før jeg kommer ind paa dette, vil jeg kort om- tale Forslaget under Nr. 25, hvor jeg ind- tager en Særstilling, idet jeg ikke har villet være med til at bevilge 1350 Kr. til det fgl. Sundhedskollegium. Jeg skal ikke gøre nogen lang Tale om denne Sag, vi havde jo det fgl. Sundhedskollegium til Debat ved Finanslovens tredje Behandling. Jeg har nærmest stillet mig til dette Forslag, som jeg har gjort, for at holde min Ryg fri ad Aare. Ogsaa i Fjor var der bevilget en lignende Sum til det fgl. Sundhedskollegium til Ophjælpning af gamle Restancer, og jeg lod den Gang forgæves det høje Ting vide, at vi gav disse Penge til Sundhedskollegiet uden at det var paavist, at der var ydet et større Arbejde end Aaret forud. Nu kunne de Herrer jo se, at jeg havde Ret, idet der paany forlanges 1300 Kr. til Oparbejdelse af gamle Restancer. Jeg mener altsaa, at jeg havde Ret den Gang, og jeg vil altsaa stemme imod Forslaget for at holde min Ryg fri, saa at jeg ikke oven i Løbet skal faa dette paa min Talleken, naar vi senere komme til at tale om Ordningen af det fgl. Sundhedskollegium. — Jeg vil ikke sige, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds forbausede mig. Det gjorde han ikke. For det ærede Medlem, som er Pro- fessor i Nationaløkonomi ved Kjøbenhavns Universitet, sætter mig altid i en vis Hen- rykkelse, naar han tager Ordet om national-